

คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๒/๒๕๖๐

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง นายทะเบียนพระครการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระครวิถีไทย

ความเป็นมา

นายทะเบียนพระครการเมือง ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ร้อง” ได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพระครวิถีไทยด้วยเหตุที่พระครวิถีไทยไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง ฯ กล่าวคือ พระครวิถีไทยไม่แจ้งการดำเนินกิจกรรมของพระครในรอบปีปฏิทินที่ผ่านมา (ปี พ.ศ. ๒๕๔๕) ให้นายทะเบียนทราบภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ตามมาตรา ๓๕ และไม่ได้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพระครการเมืองในรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป (ภายในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖) ตามมาตรา ๖๒ จึงมีเหตุให้ยุบพระครวิถีไทย ตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว

ต่อมาในขณะที่เรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาในวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ นายทะเบียนพระครการเมือง ได้มีคำร้องลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ขอให้ศาลมีคำสั่งยุบพระครวิถีไทยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๑) เนื่องจากคณะกรรมการบริหารพระครวิถีไทย ได้มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ให้ยุบพระคร ๑

การรับเรื่องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในคำวินิจฉัยที่ผ่านมาหลายครั้ง ว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ กันมาตลอดว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๗ ใน การสั่งยุบพระครการเมืองตามที่นายทะเบียนพระครการเมืองเสนอเรื่องให้พิจารณาตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ดังกล่าว ถึงแม้ว่าในคำวินิจฉัยส่วนตนที่ผ่านมาข้าพเจ้าจะได้แสดงความเห็นที่ต่างไปจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นนี้ก็ตาม แต่โดยที่ตามมาตรา ๒๖๙ ของรัฐธรรมนูญ คำวินิจฉัยของ

ศาลรัฐธรรมนูญมีผลผูกพันทุกองค์กรของรัฐ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องยื่นถือและปฏิบัติตามบรรทัดฐานที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วางไว้ ด้วยเหตุนี้ จึงเห็นว่าศาลรัฐธรรมนูญย่อมมีอำนาจรับคำร้องของนายทะเบียนพระการเมืองในการณ์นี้ไว้พิจารณาในวินิจฉัยได้

อย่างไรก็ได้ อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ นั้น จะต้องตีความโดยเคร่งครัดว่าเป็นเพียงอำนาจในการสั่งให้ยุบพรรคการเมืองและเลิกทางในกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง เท่านั้น ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยว่า หัวหน้าพรรครการเมืองได้ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระการเมือง หรือไม่ เพื่อประโยชน์ในการที่นายทะเบียนจะนำคำวินิจฉัยไปเป็นหลักฐานในการเรียกค่าปรับจากหัวหน้าพรรครการเมืองที่ละเมิดบทบัญญัติแห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวนั้น

คำวินิจฉัย

จากข้อเท็จจริงตามคำร้องของนายทะเบียนพระการเมืองทั้ง ๒ ครั้ง พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้คณะกรรมการบริหารพระวิถีไทยจะได้มีมติให้ยุบพรรคราษฎรเดียตต์แต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ก็ตาม แต่พระวิถีไทยมิอาจยุบตัวเองได้โดยลำพังเพียงมติของคณะกรรมการบริหารพรรคราษฎร และพรรคราษฎรได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ แจ้งให้นายทะเบียนพระการเมืองทราบจนกระทั่งเวลาได้ผ่านพ้นไปถึง ๖ เดือนแล้ว ดังนั้น ในช่วงเวลาที่ศาลรัฐธรรมนูญยังไม่มีคำสั่งให้ยุบพระวิถีไทย พรรคราษฎร ก็ยังคงมีสภาพเป็นพระการเมืองอยู่โดยสมบูรณ์พร้อมกับมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายบางประการ เช่น การรายงานกิจกรรมของพระภิกษุในเดือนมีนาคมของแต่ละปีตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระการเมืองฯ และการรายงานการใช้จ่ายเงินสนับสนุนของพระการเมืองที่พระวิถีไทยได้รับไปแล้ว รวม ๒ งวด ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเช่นเดียวกัน เกี่ยวกับเรื่องนี้ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่า เมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว พระวิถีไทยก็ไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามนัยมาตรา ๓๕ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ นายทะเบียนพระการเมืองได้พิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุให้ยุบพระวิถีไทยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕)

ศาลรัฐธรรมนูญสั่งและปิดประกาศศาลรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และได้มีหนังสือถึงหัวหน้าพรรครวถีไทยให้ยื่นคำชี้แจงข้อกล่าวหาโดยส่งหนังสือไปยังที่อยู่เดิมของพระวิถีไทย แต่หนังสือถูกส่งกลับเนื่องจากไม่มีผู้มารับ จึงได้จัดส่งไปยังที่อยู่ใหม่ของพรรคราษฎร แต่ปรากฏว่าผู้ถูกเรียก ก็ยังไม่ได้ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อศาลรัฐธรรมนูญ

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระกวิถีไทยมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๖๒ โดยไม่มีคำชี้แจงใดๆ จากพระค กรณีจึงมีเหตุตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) เกิดขึ้นกับพระกวิถีไทยจริงตามคำร้องของนายทะเบียนพระกรรมเมืองที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งให้ยุบพระกวิถีไทย และศาลรัฐธรรมนูญก็ชอบที่จะสั่งให้ยุบพระกวิถีไทยได้โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระกรรมเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อได้สั่งให้ยุบพระกวิถีไทยตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นก็ไม่มีเหตุที่จะพิจารณาวินิจฉัยคำร้องที่สอง ของนายทะเบียนพระกรรมเมืองที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพระกวิถีไทยตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๑) อีกต่อไป

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ